

РЕШЕНИЕ

№ 11063

гр. София, 31.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 21.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Александър Павлов, като разглежда дело номер **7719** по описа за **2024** година докладвано от съдия Младен Семов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от директора на Национално тол управление /НТУ/ към Агенция "Пътна инфраструктура" /АПИ/, чрез юрк. Д. Д., срещу Решение № 1773/11.04.2024 г., постановено по НАХД № 4120/2023г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 17 – ти състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 007920/28.11.2022 г., издадено от директора на НТУ към АПИ, с което на В. А. С., за извършено нарушение на чл. 179, ал. 3а от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание – "глоба", в размер на 1800 лева.

С касационната жалба се иска отмяна на решението като незаконосъобразно и неправилно. Сочи, че размерът на дължимата пътна такса, както и начинът, по който се изчислява са нормативно дефинирани в Тарифата за таксите, които се събират за преминаване и ползване на републиканската пътна мрежа, поради което изводите на районния съд в тази връзка са неправилни. Твърди, че изводът на решаващият състав на СРС, че авторството на деянието не е доказано по несъмнен начин е неправилен. Исква се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде потвърдено НП.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се явява и не се представлява.

Ответникът – В. А. С., редовно призван, не явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София - град, XIII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, при което е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 08.06.2022 г. на граничен контролно-пропускателен пункт К., била извършена проверка на пътно превозно средство с рег. [рег.номер на МПС] , влекач, марка „Скания“, модел „Г 410“, с обща техническа допустима максимална маса – над 12 тона, собственост на „ДЖИ ТИ ЕЙ ПЕТРОЛИУМ“ ООД, управлявано от В. А. С.. На място била извършена проверка от контролните органи и било установено, че на 27.05.2022 г. в 08:14 ч., горепосоченото ППС, се е движило по път № А-3, км 8+226, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС не е заплатена дължимата пътна такса, съгласно чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП. Нарушението било засечено с контролно устройство с идентификатор № 20422.

Предвид изложеното, срещу В. А. С. бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 007920/27.05.2022 г. за нарушение на чл. 179, ал. 3а ЗДвП, въз основа на който е издадено процесното НП.

За да отмени процесното НП, решаващият състав е приел, при издаване на АУАН и НП са спазени в сроковете по чл. 3, ал. 1 и ал. 3 от ЗАН, като същите са издадени и от компетентен орган. Посочено е времето и мястото на извършване на нарушението. Независимо от посоченото е установил, че в административнонаказателното производство е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като наказващият орган не е доказал по категоричен начин всички елементи от обективна и субективна страна на нарушението, както и че е налице неяснота при описание на нарушението, тъй като нито в АУАН, нито в НП става ясно какъв е размерът на дължимата такса и как точно е определен той. Не е ясна формулата по която е изчислена дължимата такса и какво е взето в предвид при определянето ѝ – товароносимост, брой оси, екологични характеристики на превозното средство, какви са били техническите характеристики на пътя или пътния участък и др. Приел е за недоказано и обвинението за нарушение с правна квалификация чл. 179, ал. 3а от ЗДвП, тъй като на 27.05.2022 г. няма данни, С. да е бил водач на ППС с рег. [рег.номер на МПС] , влекач, марка „Скания“, модел „Г 410“.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл. 219, ал. 1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл. 220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СРС, 17-ти състав. По смисъла на тази разпоредба съществува

забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

Съгласно чл. 139, ал. 5 от ЗДвП "движението на пътни превозни средства по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, се извършва след изпълнение на съответните задължения, свързани с установяване размера и заплащане на пътните такси по чл. 10, ал. 1 ЗП. По силата на чл. 139, ал. 7 ЗДвП "водачът на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 ЗП е длъжен преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да закупи маршрутна карта за участъите от платената пътна мрежа, които ще ползва, или да изпълни съответните задължения за установяване на изминатото разстояние и заплащане на дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП, освен когато тези задължения са изпълнени от трето лице".

От своя страна чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП гласи, че за преминаване по платената пътна мрежа се въвежда смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства и такси на база време и на база изминато разстояние, като такса за изминато разстояние - тол такса за пътни превозни средства по чл. 10б, ал. 3; заплащането на тол таксата дава право на едно пътно превозно средство да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол сегменти такси; таксата за изминато разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък. Съгласно чл. 10б, ал. 3 ЗП, тол таксата се заплаща от собственика или ползвателя на пътното превозно средство за всички пътни превозни средства с обща технически допустима максимална маса над 3, 5 тона, извън тези по чл. 10а, ал. 9, като заплащането ѝ дава право на пътното превозно средство, за което е заплатена, да измине определено разстояние между две точки.

На следващо място според посочената като основание за издаване на наказателното постановление разпоредба на чл. 179, ал. 3а ЗДвП, водач, който управлява пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 ЗП по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което не са изпълнени съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, съгласно изискванията на Закона за пътищата, за участъка от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, който е започнал да ползва, или няма закупена маршрутна карта за същата, съобразно категорията на пътното превозно средство, се наказва с глоба в размер 1800 лв.

От друга страна, по преписката липсват данни на 27.05.2022 г. ППС с ППС с рег. [рег.номер на МПС] , влекач, марка „Скания“, модел „Г 410“ да е спиран за проверка от контролните органи на Агенция "Пътна инфраструктура" или установяването по друг начин на водача на автомобила на тази дата. Наказващият орган, чиято е доказателствената тежест, не е ангажирал категорични доказателства, че именно ответникът В. С. е управлявал ППС на посочената дата. Лицето е управлявало процесното ППС на друга дата - 08.06.2022 г. и на различно място /КПП- К./, но административнонаказателното обвинение му е повдигнато за извършено от него деяние на 27.05.2022 г. в 08:14 ч., на път № А-3, км 8+226.

Обстоятелството, че пред актосъставителя в последващ датата на извършване на

нарушението момент, С. не е оспорил твърдението, че е управлявал ППС на 27.05.2022 г., е крайно недостатъчно да бъде установено авторството на извършеното на тази дата нарушение. Излагането на конкретни писмени възражения в акта, съответно възможността за депозирането им в последващ момент, е проявление на правото на защита на лицето и отсъствието им само по себе си не налага извод за доказаност на авторството на деянието.

Следва да се посочи, че характерът на производството изисква именно наказващият орган да докаже по несъмнен начин, че са налице предпоставките за ангажиране на отговорността на конкретно лице за реализирано от него нарушение. По преписката изобщо не се съдържат доказателства да е спазена процедурата по установяване на лицето, което в действителност е управлявало процесното ППС на посочената дата. Недоказаността на извършителя на административното нарушение води до незаконосъобразност на НП.

В обобщение на изложеното, настоящият състав приема, че не е следвало да бъде ангажирана отговорността на ответника В. С. съгласно разпоредбата на чл. 179, ал. За ЗДвП, поради което правилно атакуваното НП е било отменено от въззивния съд.

При това положение, обоснован и съответен на материалния закон е изводът на решаващия съд за незаконосъобразност на акта, тъй като не е доказано, че В. С. на 27.05.2022 г. в 08:14 часа е управлявал посоченото ППС, респ. притежавал качеството "водач" по см. на § 6, т. 25 от ДР на ЗДвП. Ето защо, същият неправилно е бил привлечен към административнонаказателна отговорност по чл. 179, ал. За ЗДвП. Районният съд аргументирано е приел от правна страна, че от събраните писмени и гласни доказателства, при тяхната съвкупна преценка, не се доказват елементите на описаното в НП административно нарушение.

Във връзка с горното, настоящия касационен състав приема, че обжалваното решение е законосъобразно и не са налице касационни основания по чл. 348 НПК за неговата отмяна.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл. 1, вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XIII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1773/11.04.2024 г., постановено по НАХД № 4120/2023г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 17 – ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: